

ספר

מתנת השבת

ביאורי סוגיות ★ פסקי הלכות

על ל"ט מלאכות שבת

חלק שני

חברתיו בעזרת החונן לאדם דעת
מתן יעקב בה"ר מרדכי מויאל

חורף תשפ"ד

תכלית ספר זה היא אך ורק ללימוד ולבירור הלכות
שבת, ולענין מעשה בכל מקרה יש לשאול לחכם, או
לעיין במקורות בפנים

©

כל הזכויות שמורות

בכל ענייני הספר
ניתן לפנות לטל'
0527152914

עימוד:

05271-97180

בן יכבד אב

ברכה והצלחה ובריאות איתנה להורי
היקרים אשר עוד משחר נעוריי גידלוני
ותמכו בי לשקוד על דלתי התורה ואינם
חוסכים מאמץ ותמיכה בגידול ילדינו

מו"א ר' מרדכי מויאל הי"ו

ומרת אימי **רבקה מויאל** תחי'

על עזרתה ותמיכתה בקיום ביתינו וילדינו
יברכם הקב"ה בכל מילי דמיטב,
ירוו נחת מכל יוצאי חלציהם, בניהם
ונכדיהם מתוך בריאות איתנה, אריכות
ימים ושנים, ומתוך הרווחת הדעת

ביאורי סוגיות

מלאכת מבשל

רעג	בגדרי מלאכת בישול	סימן א
רפא	בענין בישול בחמה, ובגדר כלאח"י במלאכות שבת	סימן ב
רפו	בענין בישול אחר בישול	סימן ג
רצב	בענין בישול אחר בישול בלח	סימן ד
שה	בענין בישול אחר צליה ואפיה	סימן ה
שיא	עוד בענין בישול אחר אפיה, ובענין עשיית קפה בשבת	סימן ו
שטו	בענין חימום תבשיל שרובו יבש ומיעוטו רוטב בשבת	סימן ז
שכב	בענין בישול מים בשבת	סימן ח
שכה	בענין הפשרת אינפאנד"א-ובענין חימום רוטב קרוש בשבת	סימן ט
שלה	בענין חימום סופלה בשבת	סימן י
שדמ	בענין חימום תבשיל קרוב לאש במקום שיכול להגיע ליס"ב	סימן יא
שמח	בענין מגיס	סימן יב
שנה	בענין מעשה שבת והמסתעף	סימן יג
שסא	בענין ההשתמשות בחשמל בשבת בארה"ק	סימן יד

ענייני שהייה וחזרה

שסט	בגדרי איסור שהייה והמסתעף	סימן טו
	בענין היתר סמיכה ונתינה על גבי קדירה (פאנדי"ש), ובדין פסיק רישיה ע"י גוי	סימן טז
שפ	בענין איסור נתינה לכתחילה, ובענין חזרה ונתינה לכתחילה	סימן יז
שפו	בתנורים של ימינו	
שצו	בענין איסור חזרה	סימן יח
תו	בענין עירוי מים ורתחים לתוך תבשיל שהצטמק	סימן יט
	האם מותר לבן ספרד לבקש מבן אשכנז לערות מים ורתחים לתוך תבשילו	סימן כ
תז		
תכו	כמה הערות בסימן רנד'	סימן כא

ענייני הטמנה

תלג	בגדרי איסור הטמנה	סימן כב
תמ	בענין גילוי וכיסוי ההטמנה	סימן כג

סימן כד	בדין נותנין מיחם על גבי מיחם ובביאור ענין הטמנה במקצת וענין הטמנה בדרך אגב	תמט
סימן כה	בענין הטמנה במקצת	תנט
סימן כו	בענין הטמנת צונן	תסה
סימן כז	בענין השימוש בסיר בישול (איטי) חשמלי	תעג

ענייני רחיצה

סימן כח	בענין רחיצה במים חמים ביו"ט ושבת, ודין מים שהתחממו בדוד	
	שמש בשבת	תפא
סימן כט	בענין סחיטה בשיער בשבת	תפו

מלאכת צידה

סימן ל	בענין גרמא בשבת, ובבירור דעת השו"ע האם גרמא שריא לכתחילה או רק במקום הפסד	תצא
סימן לא	בגדרי מלאכת צידה	תצח
סימן לב	בענין משסה כלבו - ובביאור דעת הפוסקים בענין גרמא בשבת	
	דבר שדרכו בכך	תקח
סימן לג	בענין צידת זבובים - ובביאור ענין פסיק רישיה באיסור דאורייתא	תקיו
סימן לד	בענין שנים שעשאוה	תקלח
סימן לה	בענין ישב א' על הפתח ובא השני ומילאהו ובביאור דברי הרשב"א	
	גבי סגירת דלת הבית שיש בו צבי	תקמח
סימן לו	בענין צידת נחש ומפס מורסא-ובבירור שיטת המשנ"ב בדין משאצל"ג במקום צער	תקס
סימן לז	בענין צידה בח' שרצים-ובבירור שיטת השו"ע בדין משאצל"ג	תקעב
סימן לח	בענין צידת והריגת פרעוש וכינה בשבת	תקפב
סימן לט	בענין הריגת מינים המזיקין בשבת	תקפח
סימן מ	בענין צידת חיה ועוף שברשותו	תקצד

מלאכת מלבן

סימן מא	בגדרי מלאכת מלבן	תרב
סימן מב	בבירור שיטת המשנ"ב בענין ניעור אבק, זרע פשתן, וטיט	תריד

מלאכת קושר

סימן מג	בעניין מלאכת קושר ובגדרי קשר אומן	תרכ
---------	-----------------------------------	-----

הקדמה

מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי, אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, על אשר זיכני בחסדו הגדול שעוד מימי שחר נעוריי זכיתי להיות מיושבי וחובשי בית המדרש, ולעסוק בתורת ה', עם מתיקות ועריבות התורה, ולזכות ולעסוק בה שהיא נותנת חיים לעוסקיה, יהי שמו הגדול מבורך מעתה ועד עולם.

הנה רחש לבי דבר טוב בס"ד, והוא לכתוב ולקבץ את כל הסוגיות ופסקי ההלכות שלמדתי במשך השנים במסגרת הכולל "מדרש אליהו-אלעד" אשר בצילו זכיתי להסתופף, חלקם בלימוד הסוגיות, וחלקם בפסקי הלכות להלכה (ולא למעשה) אשר דנו והביאו גדולי פוסקי הדור האחרון, ובמקצתם הוספתי הערתי והארתי מדילי, ואת הכל העלתי על הכתב, למען לא ישכח מלימודו, שכידוע יש במעלת הכתיבה זכרון וסדר בלימוד הענינים.

ספר זה בחרתי לקוראו בשם "מתנת השבת", והוא ממה שאמרו חז"ל בגמ' בשבת (י'): "תניא נמי הכי לדעת כי אני ה' מקדשכם, א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ומבקש אני ליתנה לישראל, לך והודיעם", ועיי"ש בתוס' (בד"ה הנותן) דדווקא במתנה שהנותן נותן מאהבה, ואין המקבל מתבייש, אבל בצדקה שהמקבל מתבייש, צדקה בסתר יכפה אף, הרי שהקב"ה נתן מתנה זו באהבה, באופן שישראל ראויים לכך ואין בזה משום כיסופא כנתינת צדקה, ומוכח מזה ששמירת השבת היא במהותם של כלל ישראל.

וידועים דברי המפרשים שביארו מדוע שבת נמצאת בבית גנזיו של הקב"ה, יעויין שם במהרש"א בח"א שביאר שכוונת הגמ' לומר שהקב"ה רצה ליתן את השכר הגדול שיקבלו ישראל בעבור שמירת השבת, וע"כ שפיר מבואר אמאי המתנה טובה נמצאת בבית גנזיו של הקב"ה, היינו משום דקאי על השכר וכתוב "עין לא ראתה אלוקים זולתך", עיי"ש.

והעיון יעקב (שם בד"ה מתנה) ביאר, דמכיון שעל ידי שמירת השבת משים האדם על לבו שהקב"ה ברא את כל היקום בששת ימי המעשה ושבת ביום השביעי, וגם שבת מרמזת על העולם הבא שהוא יום שכולו שבת, ועל כן כשמתכוון האדם בכל זה מכח יום השבת נכנס בלבבו יראת ה' שהוא בעל יכולת כולם, ועל יראת שמים נאמר "יראת ה' היא אוצרו" (ישעיה לג'ו'), ועל כן מתנה טובה זו היא בבית גנזיו של הקב"ה, היינו אוצרו.

פסקי בישול - סי' שיח'

סעיף א'

דין מעשה שבת, בבישול ובשאר המלאכות, והחילוק בין שוגג למזיד

א. העושה מלאכה בשבת בין בשוגג ובין במזיד אסור חכמים ליהנות מאותה המלאכה בשבת, וכגון מי שבישל בשוגג בשבת אסור לאכול מאותו התבשיל, וה"ה לכל שאר המלאכות, ואיסור זה הוא הנקרא מעשה שבת*.

ב. י"א שהמבשל בשבת בשוגג מותר לאכול מאותו המאכל בשבת, ובמזיד מותר למוצ"ש^י, ויש אומרים שבשוגג אסור בין לו ובין לאחרים עד מוצ"ש, ובמזיד אסור לו להנות מאותה המלאכה עולמית (אבל מותר ליהנות מדמי המלאכה²), ואע"פ שהעיקר כהדעה השניה, מ"מ בשעת הדחק גדולה המיקל להנות מאותו התבשיל שבישלו בשוגג אף בשבת עצמה יש לו על מי שיסמוך, וי"א שאף במקום צורך גדול אין להקל בזה³, והמיקל יש לו על מי שיסמוך⁴.

א. סוגיא זו נשנית בש"ס בכמה דוכתי, עי' בשבת לח'; גיטין נג'; חולין טו'. ועוד, ונקטינן כדברי ר"י דבשוגג אסור בו ביום ולמוצ"ש מותר מיד, ובמזיד אסור עולמית, ועי' במש"כ בפנים הספר בענין מעשה שבת באורך.

ומש"כ שמבשל לאו דוקא אלא ה"ה לשאר המלאכות, כ"כ הטור דיראה שאין חילוק בין כל המלאכות, אמנם הטור הביא שבספר התרומה (בסי' רמח') כתב שדוקא בבישול הוא דשרי לאכול בשבת בשוגג, אבל בשאר מלאכות כגון השוחט וכדו' אסור אפילו בשוגג בשבת, וכדבריו כתבו הסמ"ג והסמ"ק והביאם הב"י, וכתב הב"י שדברי התרומה הם אליבא דר"מ, אבל לשיטת הרמב"ם והרי"ף דפסקו כר"י, ממילא אין שייך לחלק כלל בין מבשל לשאר מלאכות ובכולם אסור, וכן דעת הב"י להלכה וכן פסק הרמ"א, והכי נקטינן.

ב. הנה בגמ' בחולין (שם) דעת ר' מאיר דהמבשל בשבת בשוגג יאכל אף בשבת עצמה, ובמזיד יאכל למוצ"ש, ור' יהודה ס"ל דבשוגג יאכל במוצ"ש ובמזיד לא יאכל עולמית, ושיטת התוס' בחולין (שם בד"ה מורי להו) דהלכה כשיטת ר' מאיר, וכדבריהם פסק בבהגר"א (בס"א) והביא לזה ראיות רבות, אמנם הב"י ס"ל דהלכה כר' יהודה מאחר שכן פסקו הרי"ף והרמב"ם והרא"ש (ובשיטת הרא"ש הפרישה והב"ח פליגי וס"ל דדעתו כר' מאיר), ואע"פ דהעיקר כשיטת הב"י, אך מ"מ הכריע במשנ"ב (בסק"ז) שבמקום צורך גדול אפשר שיש להקל, וכן כתב במנוח"א (ח"א פכ"ה ס"ב) שאפשר שבמקום צורך גדול אף השו"ע יודה להקל.

ג. משנ"ב (בסק"ד), וכה"ח (בסק"ז), וכתב בספר הלכה ברורה (בסי"ד) שה"ה שמותר למכור בגד שתפרו בשבת במזיד שאסור ללבושו אך יכול למוכרו וליהנות מדמו.

ד. כ"כ בספר הלכה ברורה (עמ' ד'), ובילקו"י שבת ג' (עמ' יח'), וטעמם שמאחר והשו"ע

ג. גדר שוגג הוא ששגג בדין, או ששכח שהיום שבת.¹
 ד. תבשיל שנתבשל בשבת בשוגג, מותר במוצ"ש מיד ולא בעינן להמתין שיעור בכדי שיעשו.²

דין מעשה שבת באיסור דרבנן

ה. כל דין זה שאסור לאכול מתבשיל שנתבשל בשבת בשוגג, היינו דווקא שעשה מלאכת בישול מדאורייתא, אבל העושה מעשה בישול מדרבנן בשוגג (וה"ה לשאר מלאכות כנז"ל), מותר לאוכלו אף בשבת עצמה, ודין זה הוא אף לשיטת השו"ע.³

דין המבשל לצורך אחרים במזיד

ו. מי שבישל עבור אחרים במזיד, י"א שהתבשיל נאסר להם עולמית כמו דין המבשל בעצמו כיון שבישל עבורם⁴, וי"א שדינם כדין אחרים שמותרים לאכול מהתבשיל במוצ"ש⁵, וכן נראה עיקר להלכה.

-
- הכריע להחמיר אין להקל במעשה שבת של מלאכה דאורייתא כלל.
- ה. כנלענ"ד, דמכיון דהוי פלוגתא במעשה שבת דאזלינן להקל כמ"ש המשנ"ב (בסק"ב), ובפרט דהכא אפשר שאף השו"ע יודה להקל כמ"ש במנוח"א.
- ו. משנ"ב (בסק"ו), וכה"ח (בסקי"ט), והיינו שחשב שדין זה מותר וטעה בכך, הרי זה חשיב שוגג, וע"ע בהליכות עולם (ח"ג עמ' ריט').
- ז. היינו שיעור הזמן שיכל לבשל התבשיל, ועי' בפנים הספר שבענין זה נחלקו הראשונים, שלשיטת רש"י שכתב הטעם לאסור לאכול התבשיל דלא נימטיה הנאה ממעשה עבירה, הרי שצריך להמתין בכדי שיעשו, אך ברשב"א ושאר מבואר שאין צריך להמתין, וטעם הדבר כיון שלא חיישינן שיבוא לעשות זאת שנית, בשונה מנכרי שחיישינן שיעשה לצורכו שנית, וכדבריהם פסק השו"ע (בס"א), והמשנ"ב (בסק"ה).
- ח. עי' בבאה"ל (בד"ה המבשל) שהביא בשם הגר"א שכל מה שפסק השו"ע לאסור היינו דווקא במלאכה דאורייתא וכשיטת ר' יהודה, אך באיסור דרבנן דעתו לפסוק כשיטת ר' מאיר להקל וככל פלוגתא במילתא דרבנן, וכ"כ הנשמ"א (כלל ט' ס"ט), ודלא כהפרמ"ג, ועיי"ש באורך.
- ט. עי' במג"א (בסק"ב) שכתב שגם למי שנתבשל בשבילו אסור לעולם דומיא דהמבשל, וכמבואר כיו"ד (בסי' צט' ס"ה) ששם מבואר לענין ביטול איסור לכתחילה שאסור אף למי שנתבטל בשבילו, אלא שסיים שם שמדברי הב"י נראה להקל בזה, והיינו משום דשאני התם דחיישינן שיאמר לגוי לבטלו, משא"כ במעשה שבת שעשה הגוי עבור ישראל ובלאו הכי צריך להמתין בכדי שיעשו, ואינו מבואר מה דעת המג"א לדינא, ועי' בספר הלכה ברורה (עמ' לג') שהביא דברי האחרונים דמשמע מהם שהבינו דברי המג"א להיתר,

האם דין בני ביתו כדין אחרים או כדין המבשל

ז. דין בני ביתו, י"א שדינם כדין המבשל אע"פ שלא נתבשל בשבילם^א, וי"א שדינם כדין אחרים^ב, ונראה דכן עיקר להלכה.
ח. ישראל מומר אשר רגיל לחלל שבת בקביעות, אם עשה מעשה איסור עבור ישראל אחר, דין האחר כדין המומר ואסור ליהנות מאותה המלאכה לעולם^ג.

דין הקדירה שנתבשל בה באיסור

ט. י"א שקדירה שנתבשל בה תבשיל בשבת אסורה בשימוש וצריכה הגעלה כדין בלועה מאיסור^ד, וי"א שאינה צריכה הגעלה^ה, וראוי להחמיר.

דין מי שהוסיף מים (שלא עברו בישול) בשבת לתבשיל

י. מי שהוסיף מים שלא עברו בישול לתוך סיר חמין בשבת, או שבשיל תבשיל בשבת ונתערב אותו התבשיל במאכל שכבר היה מבושל, ועשה כן במזיד, י"א שהתבשיל נאסר למבשל ולאחרים מותר למוצ"ש^ו, וי"א

אך פשוט לשונו אינו נראה כן.

י. כ"כ המשנ"ב (בסק"ה) בשם הט"ז, וכן הכריע בספר הלכה ברורה (שם) בשם פוסקים, ובאמת שאף בדעת המג"א יש לדון האם ס"ל לדינא להחמיר בזה או לא, וע"כ נראה דאפשר להקל בזה לכתחילה, ודין זה אינו נאמר במומר, ועי' להלן בהלכה למעלה בענין זה.

יא. כ"כ המג"א (בסי' רנג' סקמ"א), וכ"כ בכה"ח (בסי' שיח' סקי"א), וע"ע במש"כ בדעת המג"א בספר הלכה ברורה (בבירור הלכה סקי"ט), ודו"ק.

יב. כה"ח (בסקי"ב), וכן הכריע בספר הלכה ברורה (שם).

יג. כ"כ הפרמ"ג (בסי' שכה' בא"א סקכ"ב), וכ"ה בשו"ת כתב סופר (בסי' נ'), ונראה שדין זה הוא הסכמת כל הפוסקים.

יד. כ"כ המשנ"ב (בסק"ד) בשם המג"א שהביא לזה מקור מדברי הרשב"א בשו"ת (בסי' תקעה'), וכ"כ הכה"ח (בסק"ט).

טו. כ"כ בספר לוית חן (בסי' מב') בשם המטה יהודה (בסק"א) שכתב לתמוה על דברי המג"א שדייק מדברי הרשב"א דכל שמבשל במזיד הקדירה אסורה כיון שבלועה באיסור, וכתב המטה יהודה דהמעין בדברי הרשב"א יראה נכוחה שזהו רק אליבא דר' יוחנן הסנדלר (עי' בכתובות לד'), אך לשיטת ר' יהודה אינו כן.

טז. בדין זה האריכו מאוד הפוסקים, וע"כ מוכרח אני מעט להאריך בזה, הנה יעויין בב"י ביו"ד (בסו"ס קב') וז"ל "כתב רבינו ירוחם בשם הרמ"ה דבר שיש לו מתירין שהוא אסור לזה ומותר לזה ואין לו מתירין למי שהוא אסור לו, פירוש כגון המבשל בשבת וכיוצא בו לאו דבר שיש לו מתירין הוא ובטל, ודקדקה מפרק הערל (יבמות פב'). "עכ"ל, וכן פסק

מפתח ענינים

הוראות לשימוש במפתח :

שי"ז, ו = הלכות סי' שי"ז אות ו'

שי"ז, ו; שט"ז, ח = הלכות סי' שי"ז אות ו', ובנוסף בסי' שט"ז אות ח'

ביאורים סי' ג' = סימן ג' בחלק הביאורים

הבהרה : המפתח אינו מתייחס לעמודים בספר

אבק, ניעורו מבגד	שב, ב; שב, ח;	ביצה, חימומה	ביאורים סי' א'
שב, יב-יג; ביאורים סי' מ"ב		ביצה, נתינתה במים צוננים כשהיא חמה	
אבקה, נתינתה בכלי ראשון	שיח, פג	שיח, פב	
אבקת טלק לנקות כתם	שב, עב	ביצה, נתינתה בסיר החמין	רנז, יח
אזיקון, השימוש בו	שיז, לא	ביצה, נתינתה כשהיא חמה על מאכלים לחים	
אכילה, מאכל שבושל לחולה שיב"ס		שיח, פ	
אמבטיה	שיח, יז-יח	ביצה, עירוי מכלי שני	שיח, נז
אמירה לנכרי להחזיר קדרה	ראה רחיצה	ביצה, שטיפתה כשהיא רותחת	שיח, פב
אמירה לנכרי לפתוח מקרר	רנג, נא-נב	ביצה, שרייתת בחמים	שיח, נז
ארבעת המינים, קשירתם	רנג, נה	בישול אחר אפיה	שיח, סו; ביאורים סי' ה'
ארנבת, צידתה	ראה קשר	בישול אחר בישול	ביאורים סי' ג'
בגד ים, השימוש בו	שטז, טז	בישול אחר בישול ביבש	שיח, לא
בגד רטוב, הנחתו ליד אש	שב, קו	בישול אחר בישול בלח	שיח, לב;
בגד, גיהוצו	ביאורים סי' א'	ביאורים סי' ד'	
בגד, יישורו	שב, נ	בישול אחר בישול במיקרוגל	שיח, כח
בגד, כובס בשבת	שב, נה	בישול אחר בישול במצטמק ורע לו	
בגד, ניקוי,	שיח, יד	שיח, לו; ביאורים סי' ד'	
בגד, עשוי מעור	שב, ס-סו; שב, עג	בישול אחר בישול בתולדות חמה	שיח, כז
בגד, פרימת תפר המיועד לפתיחה	שב, פ-פא	בישול אחר צליה	ביאורים סי' ה'
בגד, פתיחת בית הצואר	שיז, מד	בישול בדבר גוש	שיח, עז; ביאורים סי' ט'
בגד, פתיחת כיס חליפה	שיז, מג	בישול בכלי ראשון שהוסר מהאש	שיח, עד
בגד, פתיחת קשר המיועד לפתיחה	שיז, מח	בישול בכלי שלישי	שיח, עב
		בישול בכלי שני	שיח, מט; שיח, נד;
		שיח, עא	
	שיז, מה-מו	בישול כתבשיל שאינו מבושל כל צרכו	שיח, מג
	שב, כט-לו; שב, מ	בישול בתולדות האור	שיח, כד
	שב, נב-נד	בישול בתולדות החמה	שיח, כד
	שטז, פב; ביאורים סי' ל"ז	בישול לחולה שיב"ס במיקרוגל	שיח, כה;
	שב, סט	ביאורים סי' ב'	

ביאורים סי' כ' בקבוק, פתיחתו
 שב, פו בקבוק, שטיפתו
 שיח, קיז ג'חנן, מריחת בצל ע"ג
 רנז, א-ד; גדר איסור הטמנה
 ביאורים סי' כ"ב גדר גרופה וקטומה
 ביאורים סי' ט"ו גדר הבישול במים
 ביאורים סי' ל"ז גדר מלאכת חובל
 שב, ע-עא; גדר מלאכת מלבן
 ביאורים סי' מ"א גדר מלאכת צידה
 שטז, א-ב; שטז, כב-כה; ביאורים סי' ל"א
 שיז, לב-לג גדר מלאכת קורש
 רנג, ה גדר מצטמק ורע לו
 ביאורים סי' ל"ד גדר שניים שעשוהא
 שיח, עז גוש, בישול בו
 שיח, עט גוש, בכלי שני
 שב, נ גיהוץ בגדים
 שטז, פו גירוד העור
 ביאורים סי' י"ד גנרטור, החיוב
 שח, כ גרביים רטובות
 ביאורים סי' ל'; גרמא, הגדרתו ודיניו
 ביאורים סי' ל"ב דבורים, פריסת מחלצת עליהם
 שטז, מ-מא דבורים, צידתם
 שטז, כו דגים, צידתם
 שטז, ז; שטז, כט דוד חשמל, שימוש במים חמים
 שיח, ל דוד שמש, השימוש במים חמים
 שיח, כט; ביאורים סי' כ"ח
 דיני שהייה ראה שהייה
 דם, בדיקת דם שטז, פב; ביאורים סי' ל"ז
 שטז, קיט-קכב דריסה ע"ג רוק
 שטז, לח דשא, הליכה ע"ג
 הגסה, אם נאסר התבשיל כשהגיס באיסור
 שיח, קטז הגסה, בתבשיל מבושל כל צרכו
 שיח, קיג הגסה, בתבשיל על האש
 שיח, קיב-קיג

שיח, ו בישול לצורך אחרים
 שיח, ז בישול לצורך בני ביתו
 שיח, נח בישול תבלינים
 ביאורים סי' ב' בישול, בחמה
 שיח, צא בישול, בטיפות שנטפו ע"ג הפלטה
 שיח, לג בישול, הגדרת דבר לח
 ביאורים סי' א' בישול, הגדרתו
 בישול, החזרת קדרה שאינה מבושלת כ"צ
 שיח, מה בישול, הנחת תבשיל על פלטה שתדלק ע"י
 שיח, מא; שיח, קיח; רנג, נו שעון שבת
 בישול, טיפות הנמצאות ע"ג מכסה הסיר
 שיח, פט בישול, נתינת מים קרים בתוך חמים
 שיח, נב בישול, שיעור הבישול במים חמים
 שיח, מ בית הכסא, ניקוי
 שב, סח בית הכסא, פתיחת סתימה
 שטז, נו בלע"ך, אופן השימוש בו
 רנג, טז-יז בלע"ך, הזזת הסירים בשבת
 רנג, יח בלע"ך, חימום ע"ג בשבת
 רנג, טו; ביאורים סי' ט"ו
 בלע"ך, נתינתו בשבת על האש
 רנג, יג בעלי חיים מזיקים, הריגתם
 שטז, קג-קיג; ביאורים סי' ל"ט
 בעלי חיים שאינם מזיקים, הריגתם
 שטז, קיד-קטז
 שטז, קטז בעלי חיים, לחבול בהם
 ראה חבלה בעלי חיים, צידתם
 ראה צידה בצל, מריחתו ע"ג ג'חנן
 שיח, קיז בקבוק חם, הכנסת מים לתוכו
 רנז, לד בקבוק חם, השימוש בו בשבת
 שכו, כא בקבוק, הטמנתו במים
 רנח, ב; שכו, טו; ביאורים סי' כ"ד
 שיח, קט; בקבוק, הפשרתו בשבת
 ביאורים סי' ט' בקבוק, חימומו במים חמים
 שיח, קג; שכו, טו

הטמנה, מער"ש רנז, ב
הטמנה, נתינת ביצה בסיר החמין רנז, יח
הטמנה, נתינת מים בטרמוס
ביאורים סי' כ"ו
הטמנה, תבשיל חי רנז, לט
הטמנת סיר שהיה מכוסה רנז, כב
הליכה ע"ג דשא שטז, לח
הנאה מאדם שהגיע באיסור בשבת שיח, יג
הנאה ממעשה שנעשה בשבת באיסור ראה
מעשה שבת
הסרת כתם מבגד שב, יז ; ביאורים סי' מ"א
הסרת שאריות חוטים מבגד שח, כא
העברת תבשיל מפלטה לפלטה רנג, לט
הערינג, הדחתו במים חמים שיח, נו
הפרדת ציציות שב, כו
הצעת המיטה שב, מד
הקזת דם שטז, פא
הקטרת איברים ביאורים סי' א'
הריגת בע"ח שאינם מזיקים שטז, קיד-קטז
השהית תבשיל ראה שהייה
התרה ראה קשר
התרת קשר ראה קשר
זכובים, צידתם שטז, כו ; שטז, לב-לה ;
ביאורים סי' ל"ג
זריקה, להזריק תרופה שטז, פג ;
ביאורים סי' ל"ז
חבלה בבהמה שטז, עח-עט
חבלה במת שטז, עח
חבלה בשרצים שטז, עו
חבלה, גירוד בבשר שטז, פו
חבלה, הכאת אדם שטז, פד-פה
חגבים, צידתם שטז, כח
חוט, קשירה בראשו שיז, כז
חומרי ניקוי, השימוש בהם על בגד שב, עב
חומרי ניקוי, השימוש בהם על ניילון
שב, פד
חזרה, אמירה לנכרי רנג, נא-נב

הגסה, כתבשיל שאינו מבושל כל צרכו
שיח, קיב
הגסה, כתבשיל שהוסר מהאש
שיח, קיב-קיג ; ביאורים סי' י"ב
הוספת מים לתבשיל בשבת רנג, מה-מו
הוצאת אוכל מקדרה ביאורים סי' י"ב
הוצאת צ'פים מבגד שב, כב-כג
הוצאת תווית מבגד שב, כד ; שיז, מז
הזעה, כניסה למקום להזיע שכו, מב
החזרת קדרה ראה חזרה
הטמנה, אם התבשיל נאסר רנז, ה-ח
הטמנה, אם מחויב להסיר הקדרה כשהטמין
באיסור רנז, ט-יא
הטמנה, בדבר צונן רנז, לו-לז
הטמנה, ביה"ש רנז, ג
הטמנה, בכלי שני בשבת רנז, ל-לג ; רנח, א
הטמנה, במצטמק ורע לו רנז, לח
הטמנה, במקצת רנג, כז ; רנז, יב-יג ;
רנז, כא ; ביאורים סי' כ"ה
הטמנה, בנייר כסף רנז, יז
הטמנה, בקבוק תינוק רנז, לה ; שכו, טו ;
ביאורים סי' כ"ד
הטמנה, בתוך סיר רנז, כ
הטמנה, גדרי האיסור רנז, א-ד
הטמנה, הוספה על הכיסוי רנז, כז-כח ;
ביאורים סי' כ"ג
הטמנה, החזרת הכיסוי רנז, כג-כד
הטמנה, חלות על הפלטה רנג, נ ; רנז, יט ;
ביאורים סי' כ"ד
הטמנה, כיסוי הקדרה רנז, טז ;
ביאורים סי' כ"ג
הטמנה, כיסוי קדרה שע"ג בלע"ך רנז, מא
הטמנה, כיסוי קדרה שע"ג פלטה רנז, מ
הטמנה, כשאין הסיר צמוד לדפנות
ביאורים סי' כ"ז
הטמנה, לצורך מוצ"ש רנז, טו
הטמנה, לצורך מחר רנז, יד